2

అత్తగారూ - ఫామిలీప్లానింగ్

అప్పుడే భోంచేసి హాల్లో కూర్చున్న నాకివ్వాలని మా అత్త గారు ఆకులు చీల్చి పాందానుతో సహా తెచ్చి నా ముందుంచారు....

"ఇదేమిటి? ప్రతిసారీ మీరు నాకు ఆకులు చీల్చి యివ్వడం - పెద్దవారు !....అంటూ నేను యిదవుతూవుంటే "లేదు లేవే....దీనికి పెద్దా చిన్నా ఏమిటి?....లేత తమల పాకులు చూడగానే నాకే నోరూరింది చెప్పద్దూ....నే వేసుకునే అదృష్టంలేదు గదా అని నీకు చీల్చి తెచ్చాను. యిందా, వేసుకో. యీరోజు శుక్రవారంగూడాను....నేను, పెళ్ళయిన కొత్తల్లో ఏమిటీ, మొన్న మొన్నటిదాకా మీ మామగారున్నప్పుడు, రోజూ వేసుకున్నా వేసుకోకపోయినా, శుక్రవారం నాడు మాత్రం తప్పకుండా వేసుకునే దాన్ని"....అని ఆమె చెప్తూంటే నాకేం చేయాలో తోచ లేదు....తమలపాకులు వేసుకోడం నాకూ యిష్టమే, కాని నేను తమలపాకులు వేసుకుంటే పండ్లు పాడయి పోతాయని బాళ్ళబ్బాయి కోప్పడతారు....తమలపాకులు నములుతూ ఆయనగారి ముందుకు వెళ్ళడానికి లేదు. కోపంతో మాట్లా

డరు....ముందు ఆ చెత్తంతా ఉమ్మి నోరు కడుక్కునివచ్చి తర్వాత మాట్లాడ మంటారు....అత్తగా రేమో శుక్రవారం వేసుకోమని పట్టుబడతారు....

ఆ రోజు ఆవిడ మర్చిపోయిందిగదా అని సంతోషించాను కాసేపు, భోంచేశాక. కాని ఆవిడ శుక్రవారం మర్చిపోదు....“ఏమిటే ఆలోచిస్తున్నావ్? ఆకులు వేసుకో.... అన్నట్లు మన రెడ్డి చిలకలు ఎంత బాగా కడతా డనుకున్నావ్?....వుండు వాడిచేత రెండు చిలకలు కట్టిస్తా.... ఒరేయ్ రాడీ! ఏం చేస్తున్నావ్‌రా మేడమీదా?”.... అంటూ కేకేశారు....రెడ్డి మావారి యొక్క నమ్మినబంటు....మూడడుగుల ఎత్తులో ఎప్పుడూ పళ్ళు బయటవుంచి నవ్వుముఖంతో చాల ‘యాక్టివ్’గా ఉంటాడు. యజమానులైనా సరే, వున్నమాట మొఖంమీద అనేస్తాడు రెడ్డి....అందుకే మా అత్తగారు రెడ్డిని రాడీ అని పిలుస్తారు, ముద్దుగా.... మా అత్తగారి పిలుపు రెడ్డికి వినిపించ లేదు. రేడియో వినిపించింది మేడమీదనుంచి. రెడ్డి తెలుగు రికార్డు కోసం అవస్థ పడుతున్నట్లున్నాడు....ఫామిలీ ప్లానింగ్ ప్రచారణ వినబడుతోంది. మా అత్తగారికి ఎక్కడా లేని చిర్రెత్తుకొచ్చింది....ఫామిలీ ప్లానింగ్ అంటే మా అత్తగారికి ఒళ్ళుమంట. ఆ విషయంమీద రెడ్డికీ, ఆమెకీ చాలాసార్లు డిస్కషన్ నడిచి రెడ్డి చీవాట్లు తిన్నాడు. ....అప్పటికీ రేడియో సౌండ్ తగ్గించే పెట్టాడు....మా అత్తగారు లేచి మెట్లదగ్గిర కెళ్ళారు. “ఒరేయ్ రాడీ! ముందా రేడియో ఆపేస్తావా లేదా? పాటా లేదు, పద్యం లేదు. ఆ దిక్కుమాలిన పిల్లల్ని కనొద్దనే ఘోష పెడతావ్”....అని మా అత్తగారు కేక

లేస్తూండగానే రెడ్డి గబగబ దిగి వచ్చాడు....“అదికాదు పెద్దమ్మగారూ! మరి ఆ గొడవంతా అయ్యాక తెలుగు రికార్డు లొస్తై. మీకు తెలవదూ?”

“ఆ ఒస్తయ్! ముష్టి మూడు రికార్డులకోసం ముందు యీ ఘోషంతా వినడం ఎందుకురా?”....రెడ్డి ఒక్కనవ్వు నవ్వాడు, మా అత్తగారి అమాయకత్వానికి.

“పెద్దమ్మగారూ! మీకు కోపంగానీ మరి దేశంలో దరిద్రం పెరిగిపోతావుంది గదమ్మా! ఒక్కో తల్లి పదిమంది ని కంటే ఎలాగమ్మా?”

“ఎట్లమ్మా ఏమిట్రా? నీ తలకాయ్! దేవుడి స్తే ఒద్దంటారా?....యీ రేడియో వాళ్ళెవరు పుట్టేపిల్లల్ని ఆప డానికీ?”....

రెడ్డి మళ్ళీ ఫక్కున నవ్వేశాడు, నోటికి చెయ్యి అడ్డుంచుకొని....

“రేడియోవాళ్ళు కాదం డమ్మగారూ! గవర్నమెం టోళ్ళు ప్రచారం చేయిస్తున్నారు, రేడియోద్వారా...యింకా ఇళ్ళ గ్గూడా వచ్చి చెప్తారు గదండీ.”

“ఏమిటీ! సిగ్గువిడిచి యింటింటికీగూడా వచ్చి యీ ఘోష వినిపిస్తున్నారా? శ్రీరామచంద్రా! భగవంతుడిచ్చే పిల్లల్ని పుట్ట కూడదంటానికి వీళ్ళెవరంట? గవర్నమెంట్ వాళ్ళంటే వాళ్ళ హద్దుల్లో వాళ్ళుండాలగానీ. మరీ రాను రాను యిళ్ళల్లో జొరబడి - ఇంతే తినండి, ఇంత మందినే కనండి అంటూ మొదలు బెడితే మనుషు లిక బతికే దెట్టాగంట?...రెడ్డి మళ్ళీ నవ్వుకున్నాడు.

"తప్పేంవుంది పెద్దమ్మగారూ! దేశం మంచికేగదా గవర్నమెంటోరు చేస్త!...తక్కువ పిల్లల్ని కని ఒచ్చే ఒరుంబడి సరి పెట్టుకోని సుకపడమనేగా వాళ్ళు జెప్పేదీ! పిల్లల్ని దేవు డిస్తున్నా డంటారే ఆ పిల్లల్నందర్నీ పెంచ దగిన డబ్బోచ్చే ఉద్యోగాలు దేవు డిస్తున్నాడా చెప్పండి? యాభయిరూపాయిల వాడికీ ఎనిమిదిమంది పిల్లలు, అయి దొందల ఉద్యోగస్తుడికీ ఎనిమంది పిల్లలు...యింకా తక్కువే అలాంటోళ్ళకి. అదే సిక్కు యిప్పుడు...

"ఒరేయ్, నారుపోసినవాడే నీరుపోస్తాడనే సామెతే వుందిరా! పెళ్ళీ పేరంటం లేని బెండకాయవి నీకేం తెలుసురా! ఉద్యోగాలు దేవు డివ్వకపోతే వూరు విడిచి వూరు ఉద్యోగంకోసం వెతుక్కుంటూ వచ్చిన నీకు యిక్కడ ఇంత తిండీగుడ్డా ఎట్లా దొరుకుతున్నాయిరా? నిన్ని క్షణం బయటికి గెంటితే నీ గతేమిటి?" ....అంటూ సవాల్ చేశారు మాఅత్తగారు.

"ఆ పని మీ వల్లగాదు పెద్దమ్మ గారూ!....ఎంటనే అయ్యగారు కారు పంపించి ఎక్కడున్నా నా కోసం ఎతికించి రప్పిస్తారు....నాలాగా అయ్యగారి కాళ్ళు పట్టేవాళ్ళని మీరు తీసుకురా లేర్లేండి"...అన్నాడు రెడ్డి సగర్వంగా...

"అదేరా నీ గర్వం...అందుకే రేడియోతిప్పి కూర్చుంటున్నావా?..."

"అయ్యో, పెద్దమ్మగారూ! మీతో పెద్ద లిటిక్లెషన్‌గా వుందే! — మీరేగదా మధ్యానంవేళ పాటలు పెట్టమన్నారు?"...

"పాటలు పెట్టమన్నాగానీ రోజూ ఆ గొడవంతా వినిపించమన్నానా?"—

"మరి 'ఫ్లామిలీ ఫానింగ్' అయ్యాకే పాటలు-నే నేటి సేసేది?—"

"ఏం చెయ్యొద్దుగానీ రెండు చిలకలు కట్టు"....అని మా అత్తగారు వాడి చేతిక్కొన్ని తమలపాకు లిచ్చారు....

"అయ్యో, పెద్దమ్మగారూ! నాకేటి తెలుసు బెమ్మ చారి గోడికి?"

"దీనికి పెళ్ళికావాలట్రా?....ఏ కిళ్ళీకొట్టు వాడిదగ్గిరో నేర్చుకొనుంటావ్"....

"కరకట్టే పెద్దమ్మగారూ!....మీ రన్నది కరకట్టే.... మా యింటిదగ్గర కిళ్ళీ దుకాణం కిష్ట మా బా గ్గట్టె వాడు సిలకలు అంటూ రెండు చిలకలు చూడ ముచ్చటగా కట్టి యిచ్చాడు....

నేను చిలకలు తీసుకుని నోట్లో వేసుకుంటూండగానే బయట టాక్సీ ఆగింది.

"ఎవరేవ్? యీ వేల్టప్పుడూ....మన పరాకుంశం లాగున్నాడే ఆ దిగేది?....ఆ....పరాంకుశమే!" అంటూ మా అత్తగారు వరండాలోకి వెళ్ళారు....

పరాంకుశం బావగారు మా అత్తగారి అక్కకొడుకు. భార్య రంగతోనూ, మరదలు జానకితోనూ చంటిబిడ్డ నెత్తుకుని టాక్సీ దిగారు....

"ఏంరా యిదేనా రావడం? అంతా బాగున్నారా?" అంటూ మా అత్తగారు కుశల ప్రశ్నలు వేస్తుంటే, పరాంకుశం బావగారు ఆ బాగానే వున్నాం కక్కీ....అంటూ నీర

సంగా జవాబుచెప్పి టాక్సీ వాడికి డబ్బిచ్చేసి'' దిగండి త్వరగా!....ఊఁ....చూస్తా వేమ్మాయ్, దింపూ....దానంతట అది దిగదు....రోగం సగం, మొండితనం సగం''....అన్నారు విసుక్కుంటూ మా అత్తగారు కారు దగ్గిరికెళ్ళి ''రోగం ఏమిట్రా?....ఎవరికీ?''... అన్నారు.

''ఇం కెవరికీ ....?'' .... దానికే.... చస్తున్నాము.... మొదట రైలు ఎక్కడానికి నానా అవస్థాపడ్డాం, తర్వాత దిగడానికీ, మళ్ళీ టాక్సీ ఎక్కి రావడానికీ మొండి కెత్తు తోంది....ఊఁ... దిగూ! అది టాక్సీ, మన కారు కాదు''.... అంటూ భార్యను కోప్పడుతున్న పరాకుంశం బావగారివేపు విషయం ఏమిటో తెలీని మా అత్తగారు అయోమయంగా చూస్తూ వుండి పోయారు....

''అయినా పచ్చిబాలెంత నెలరోజుల గుడ్డును తీసు కొని యీ ప్రయాణం ఏమిట్రా? దిగవే రంగా, లోపలికి''.... అంటూ మా అత్తగారు కారు దగ్గిరికి వెళ్ళి నిలబడ్డారు....

''ఊహూఁ, నేను దిగను, నన్ను మళ్ళీ ఊరికి తీసు కెళ్ళండి. నా కేం పిచ్చిలేదు....నేను రాను''....రంగ మారాం చేయడం మొదలెట్టింది....

''వూరికి తర్వాత వెళ్దువుగాని, ముందు దిగు''అంటూ రంగ రెక్క పట్టుకుని బలవంతంగా టాక్సీలోంచి దింపారు, పరాంకుశం బావగారు.

వెనకాలే జానకికూడా దిగింది. రంగ ఎందుకు పేచీ పెడుతుందో యింకా అర్థంగాని మా అత్తగారు నావైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశారు. నా కంతకంటే అర్థంగాక తెల్ల ముఖం వేసి చూస్తూ నిలబడ్డాను.

రంగను బలవంతంగా లోపలికి తీసుకొచ్చి సోఫాలో కూర్చోబెట్టారు. మా అత్తగారు పసిబిడ్డను పలకరించి, "రంగ కేం జబ్బురా?" అంటూ పరాంకుశంగార్ని నెమ్మదిగా అడిగింది. ఆయన రంగ వినకుండా నెమ్మదిగా "ఒంట్లో రక్తం లేదట, కక్కీ! యీ ఆరో కాన్పులో బ్లెడ్ ప్రెషర్ వేరే వచ్చింది దానికి....దాంతో మెంటల్‌గా ఏదో డెలీరియం లాగా బట్టలు చించడం - ఇట్లాంటి పిచ్చిపన్లు కాన్పుకాగానే మొదలెట్టింది. అసలు బ్రతుకుతుం దనుకోలేదులే....తర్వాత చెప్తా, వింటే రచ్చ చేస్తుంది" అన్నారు బిడ్డను జానకిచేతి కిస్తూ....

రంగ ఏడుస్తూ లోపల్లోపల గొణుక్కుంటూ బిడ్డ తనబిడ్డ కానట్టు ఆవేపుకూడా చూడకుండా కూర్చుంది....

మా అత్తగారు కాస్త తేరుకుని, "అదేమిటే రంగా!....వస్తూనే వూరికెళ్ళడం ఏమిటే?....వాణ్ణెందు కట్లా అల్లాడ బెడతావే పాపం?" అని మా అత్తగారు యింకా ఏమో మాట్లాడబోతూంటే రంగ గుడ్లు పెద్దవిచేసి మా అత్తగార్ని మింగేట్లు చూసింది. వెలవెలబోతున్న మా అత్తగార్ని చూసి జానకి చెప్పింది. "అక్కకి యీ ఆరో కాన్పులో చాలా పెద్ద జబ్బు చేసింది. ఆ వూరు డాక్టర్లు మద్రాసు తీసుకెళ్ళి పెద్ద డాక్టర్లకు చూపించమంటే తీసుకొచ్చాం"....

మా అతగారు ముక్కుమీద వేలేసుకుని, "కాన్పుతో ఇట్లా కావడం ఏమిటే?....యీ విడ్డూరం నేనెక్కడా చూళ్లేదు....మనిషే మారిపోయింది....ఇవేం రోగాలో, కాలానికితగ్గట్టే వున్నాయే?....అయితే యింతకీ యీ వూర్లో ఏ డాక్టర్లని

చూడాలో విచారించావా?''....అని అడిగారు మా అత్తగారు,-బావగారిని.

''ఆ, అన్నీ విచారించే వచ్చాను. ఆయ నెవరో డాక్టర్ అద్భుతం అట. యీ రోజే చూస్తాను రమ్మన్నాడు వెళ్ళాలి యిప్పుడు''....

''యిప్పుడేనా? వచ్చి పదినిమిషాలు కాలేదుగదరా, కాఫీ అయినా తీసుకోరా!''....అని మా అత్తగారు అంటూంటే, బాగా విసిగివున్న పరాంకుశం బావగారు ''కాఫీ కేం లే కక్కీ, దానికి ఒళ్ళు నయం అయితే చాలు, నెలరోజులుగా కంటిమీద కనుకులేదు, దానికీ మాకు కూడా....

''అయితే యిది బాలెంతజబ్బురా... దీన్నే గుఱ్ఱపు వాతం అంటారు''....

''ఆఁ, గుఱ్ఱం లేదు గాడిదాలేదు కక్కీ. నరాల బలహీనత....రక్తం లేకపోవడం....మొత్తానికి ప్రారబ్ధం''—అఁటూ రంగను డాక్టర్ దగ్గిరికి తీసు కెళ్ళేందుకు డాక్టర్‌కు టెలిఫోన్ చేయడానికి లేచారు, పరాంకుశం బావగారు—

డాక్టర్ దగ్గిరికి వెళ్ళడానికి పేచీపెట్టి నానా గందరగోళం చేసిన రంగను బలవంతంగా కార్లో వేసుకొని తీసుకెళ్లారు.

డాక్టర్ దగ్గిర్నుంచి వస్తూనే రంగ చేసిన రచ్చకు మా అత్తగారు, ''యిదేం రోగం, యిదేం కథా!''—అంటూ ముక్కుమీద వేలేసు కున్నారు . . .

పసిబిడ్డకు పాలివ్వడానికి ఒళ్లో పడుకో బెడితే'' నాకీ బిడ్డ వద్దు'' అఁటూ ఓ తోపు తోసేసింది. . .చటుక్కున

జానకి పట్టుకోకపోతే, బిడ్డ ఏమయ్యేదో!...

"నాకేం పిచ్చిలేదు. నన్ను పిచ్చి డాక్టరు దగ్గిరికి తీసుకెళ్ళారు, మీకే పిచ్చి, ..నన్ను వెంటనే వూరికి తీసుకెళ్ళండి"...అంటూ నేలమీదపడి పొర్లిపొర్లి ఏడవడం మొదలెట్టింది...

పరాంకుశం బావగారు విసిగిపోయి ఏదో పుస్తకం తీసుకుని హాల్లో కూర్చున్నారు....

రంగచుట్టూ నేను, మా అత్తగారూ, జానకి నిలబడి రంగ నెలా సమాధాన పర్చాలో తెలీక ఒకళ్ళ మొహం ఒకళ్ళం చూస్తూ వుండిపోయాం....

"ఒసేవ్ రంగా, నా మాట వినవే! అనవసరంగా రచ్చచెయ్యవాకే!—ఏమిటే యీ అన్యాయం" నోట్లో నాలిక లేని నువ్వేనా యిట్లా తయారయినావ్?—చూడూ, డాక్టర్ దగ్గిర మందులు తీసుకుంటే నువ్వు మళ్ళీ మామూలు రంగ వవుతావే! నామాట విను....పరాం నీకోసం పడరానిపాట్లు పడుతున్నాడు పాపం....వాడు చెప్పినట్లు వినవే!"— అన్నారు అత్తగారు.

"నే విన్ను—నన్ను మోసంచేసి రైలెక్కించి యీ వూరు తీసుకొచ్చారు....నాకు పిచ్చని వూరంతా చెప్పారు.., నాకేం పిచ్చిలేదు...నే వూరికెడతా నే యిప్పుడే వెడతా అంటూ చివాల్న లేచింది రంగ...జానకి చేతులో బిడ్డకు పాలుపడుతోంది, ఎదురుగావున్న నేను ఆపబోయాను... నన్ను ఒక్క తోపు తోసేసింది....పక్కనేవున్న మంచం మీద పడ్డాను....ఒక్క వూపున పోతున్న రంగకు మా అత్తగారు అడ్డు నిలబడి "ఏమిటేనీ అగడం మరీనూ!....చూస్తూ వుంటే ముదిరిపోతూందీ!....వూరి కెట్లా పోతావ్!....పోవడా

నికి వీల్లేదు....డాక్టర్ చెప్పందే నిన్ను పంపం"....అని అంటూండగానే ఆమె చెంప చెళ్ళుమన్నది!....

ఆ దెబ్బకు ఆమె పక్కపళ్ళు, లేవు గాని, వుంటే వూడివుండేవి... నేను వెళ్ళి ఆమెను పట్టుకుని నెమ్మదిగా మంచంమీద కూర్చో పెట్టాను....

ఆ దెబ్బకు దిమ్మెరపోయిన మా అత్తగారు చెంప పట్టుకుని కాసేపు మాట్లాడకుండా పడుకున్నారు, కళ్ళు మూసుకుని....

రంగ నేరుగా హాల్లో కెళ్ళి పుస్తకం చూస్తున్న పరాంకుశం బావగార్ని ఒక్క కుదుపు కుదిపి "ఏయ్!.... నన్ను వూరికి తీసుకెళ్తావా లేదా! ...చెప్పు"....అంటూ ఆయన చేతులో పుస్తకం లాగి కింద పారేసింది....

యన విసిగిపోయి జవాబు చెప్పకుండా తలబట్టు కూర్చున్నాడు...."చెప్తావా లేదా" అంటూ మళ్ళీ సాధించ డం మొదలెట్టింది....

"రేపు డాక్టరు మళ్ళీ రమ్మన్నాడుగా!....ఏ సంగతీ రేపు చెప్తా నన్నాడు. మనం వుండాల్సిందీ వెళ్ళాల్సింది రేపు తేల్తుంది....ఆ తర్వాత వుంటావో వురి పెట్టుకుంటావో నీ యిష్టం" అన్నాడు....

"ఆ అదే నే చేయబోతున్నా.... నన్ను తక్షణం వూరికి తీసుకెళ్ళకపోతే వురి పెట్టుకుంటా....అసలు నిన్నడగడం దేనికి? నేనే స్టేషన్‌కి వెళ్తా"....అంటూ వరండాలోకి పరు గెత్తుతున్న రంగను పరాంకుశం బావగారు నాలుగుబాది లోప లకు యీడ్చుకొచ్చి రూములో పడేశారు....కిందపడి ఏడ్చి

రచ్చచేసే రంగను చూసి మా అత్తగారు నోట మాటలేక చూస్తూ వుండిపోయారు....

అప్పుడే కూరలమార్కెట్టు కెళ్ళి వచ్చిన రెడ్డి జరిగిన విషయం అంతా విని మా అత్తగారిని చూట్టానికి గది వేపు వచ్చాడు....

"చూశారా పెద్దమ్మగారూ!....పిల్లల్ని దేవు డిచ్చా రంటీరే!....మరి యీ యమ్మగారికి యీ జబ్బేమిటి చెప్పండి! పాపం పెద్దోరూ, మీ చెంప చెళ్ళు మనిపించా రాయమ్మా!.... అంత ఒళ్ళుతెలీని కోపం ఒచ్చిందంటే ఆమెగారి ఒంటో రకతం లేదన్నమాట. బలహీనం, అదే ఆమె జబ్బు....ప్చ్.... పాపం ఆ అయ్యగారు మా చెడ్డ మంచిమనిషిలాగున్నారు.... బాగా యిసిగిపోయినాడు. యింటికాడా పిల్లలూ, యీడా చేతులో పిల్లడు. భార్యకి పిచ్చి"....

"ఓరేయ్! ఆ మాట దానిఎదట గట్టిగా అనవాక. నీ పళ్ళు రాలిపోతాయ్"…. అన్నారు మా అత్తగారు,మూలుగుతూ. రెడ్డి ఒక్క చిలకనవ్వు నవ్వి "అవునంచమ్మగారూ, మీకు పళ్ళు లేవుగనక బతికిపోయారు....లేకపోతే ఆ అమ్మ కొట్టిన దెబ్బకి ప్రాణం గడబట్టుంటాది....

"అవున్రా....కాస్త వేణీళ్ళ కాపటం పెట్టాల....దవడ శానా నొప్పిగా వుంది"....అని ఆమె అంటూండగానే నేను హాట్ వాటర్ బేగ్ తీసుకెళ్ళి ఆమె చెంపకు చేరువలో వుంచాను.

"అస్సరే పెద్దమ్మగారూ! అసలు యీ యమ్మగారికి యీ జబ్బు ఎలా వచ్చిందీ?"....

"ఏం ఖర్మో! దాని సంగతి నన్నడగవాక...
అంటూ విసుక్కున్నారు ఆవిడ, చెంప బాధతో.
చెప్పాను, రంగకు జబ్బు ఎలా వచ్చిందీ....రెడ్డి ఒక
నిట్టూర్పు విడిచి. "అందుకే, పెద్దమ్మగారూ, గవర్న
టోళ్ళు ఎక్కువ పిల్లలొద్దని గోలెత్తుతున్నారు....సూడం
ఆమె చూస్తే సిటికే నేలంత లేదు. ఆమె ఆరుగురు పిల్ల
కనీకనీ ఆ ఒంటో రకతం లేదు....అందుకే యీ జబ్బొచ్చి
పాపం."

"ఆ ఎత్తుభారం".. మా కాలంలో కనలేదా పిల్లల్ని
మా చెల్లెలికి పద్ధాలుగు మంది పిల్లలు....లక్షణంగా వుండే

ఏమిటో కాలాన్నిబట్టి జబ్బులు..మనుషులూ అట్లా
అర్భకు లవుతున్నారు. అందుకే సిగ్గు విడిచి పిల్ల లొద్దం
న్నారు....పిదపకాలం....పిదప మనుషులు కన్నవా ళ్లందర
రంగలాగా తయారయ్యే ట్లయితే యిక పిల్లలూ వద్
పీచూ వద్దు అనిపిస్తూంది....

"కరకట్.... పెద్దమ్మగారూ! కరకట్. కానీ అస
పిల్ల లొద్దనగూడదు....గవర్న మెంటోళ్ళు సెప్పినట్టు...

"ఒరేయ్! నీ గవర్నమెంటూ నువ్వూ ఏ గంగ
నన్నా దిగండి....నా ప్రాణం విసిగించవాక .... కావాలం
నువ్వు పని మానేసి ఎంతమంది పిల్లల్ని కనాలో ప్రచా
చేసుకుంటూ పో"....అంటూ మా అత్తగారు మెల్లిగా ద
ఆడించి "అబ్బా, ఎంతదెబ్బ కొట్టిందే!....చూట్టానికి న
లాగా వుందీ!"....అంటూ ఆమె బాధపడుతూంటే
వాడు పరుగెత్తు కొచ్చాడు.

"పెద్దమ్మగారూ, పెద్దమ్మగారూ! మనదుర్గ దూడ య్యబోతావుంది".... అని చెప్పాడు....

ఆ మాట వినేసరికి మా అత్తగారి చెంపనొప్పి క్కడపోయిందో చివాల్న లేచి గొడ్లకొట్టంవేపు గబగబ డవడం మొదలెట్టారు....

రెడ్డి ముందే కొట్టంవేపు పరుగెత్తాడు.

దుర్గ కది నాలుగో యీత....దాని మొదటిదూడ ాడా దూడ నెయ్యడానికి సిద్ధంగా వుంది....

దుర్గ సాయంకాలం అయినా దూడ నెయ్యలేదు.... ాని కష్టంచూసి మా అత్తగారు....కంటతడి పెట్టారు. అది ూడను వేసిందాకా పచ్చి గంగ ముట్టుకోనని కూర్చున్నారు.

దుర్గ కనలేక మెలికలు తిరిగిపోయి బాధపడుతూ ాస్సిసిలిపోతోంది...గొడ్లవాడు మా అత్తగారితో చెప్పాడు పెద్ద గొడ్ల డాక్టరొస్తేగాని లాభంలేదనీ, లోపల గర్భ ంచిలోనే మిస్టేకనీ....

ఆ మాట విన్న మా అత్తగారు ఖంగారు పడిపోతూ 'ఒరేయ్ రెడ్డీ!....త్వరగా వెళ్ళి మన గొడ్ల డాక్టరుగారికి అర్జంటుగా టెల్లిఫోనుచేసి చెప్పు మనదుర్గ ప్రొద్దుట్నుంచి ష్టపడుతూవుందీ. ఏంకారణమో మెలికలు తిరిగి బాధపడు తూవుంది....దాని, గర్భసంచిలో ఏం మిస్టేకో ఎంతకీ దూడ పడకుండా వుంది....వెంటనే బయల్దేరి రమ్మని చెప్పు.... ఫో ఫో. త్వరగా,....అని అంటూండగానే రెడ్డి పరిగెత్తాడు.. వుండబట్టలేక మా అత్తగారుకూడా వెంట బడ్డారు....

రెడ్డి నంబరుచూసి ఫోన్ చేశాడు.

"హల్లో!....గొర్ల డాక్టర్‌గా రాండీ!....నేనేనం
రెడ్డిని....మొన్న మీరు పశువుల్ని చుట్టాని కొచ్చినప్పుడు
టెంకాయ నీళ్ళిచ్చాను....ఆ సోమిరెడ్డినండీ"....

"ఒరేయ్, నువ్వే రెడ్డివైతే ఎవరిక్కావాల్రా
ముందు విషయం చెప్పు డాక్టర్ గారికి"....

"అదే చెపుతున్నానండీ! ...ఆయనకి నేనెవరో తెలి
పోతే ఆయ నింకో చోటి కెళ్తే ఎలా!"

"అందుకు నువ్వెక్కణ్ణుంచి ఫోను చేస్తున్నావో
చెప్పరా!"....

"ఆయనడగందే!....నా పేరు చెప్పాను గదండీ!....
డాక్టరుగారికి తెలిసుంటాది....డాక్టరుగారూ! మీరు ఎంటనే
బయల్దేరావాలి....మా దుర్గ శానా కష్టంపడతా వుంది....దుర్గె
వరా?....మా గేదెండీ మా గేది....ఎందు కష్టపడతావుం
దంటారా? కన్లేకండీ....కానుపు కష్టం అంటున్నారు. అదేదో
గర్భసంచిట. బయటికి రావడం లేదంటండి.... మీరు ఎంటనే
ఒచ్చేసి ఆ సంచేదో తీసి బయటెయ్యాలంటండి....

మా అత్తగారికి శివం ఎక్కింది....ఆమె నెత్తి
కొట్టుకుంటూ.

"ఒరేయ్ భ్రష్టుడా! గర్భసంచి తీసి బయటెయ్యట
మేమిట్రా?....అంటూ గట్టిగా అరిచారు....

"బలేవోరండి మీరూ!....మీతో సెడ్డ లిటిక్లేషనే!
మీరే గదండి సెప్త! దాని గర్భసంచి ఏదో మిస్టేగా
వుందనీ! అదే చెప్పానూ!...."

మా అత్తగారికి దవడనొప్పి ఎక్కువైంది....

''నీ తెలివి తెల్లార్నట్లుంది.... అయినా నీతో చెప్పడం నాదే పొరపాటు.... నువ్వు చెప్పవే వివరంగా డాక్టర్ గారికి....'' అంటూ నాకు పురమాయించారు.

నేను ఫోన్ తీసుకుండేసరికీ కట్ చేశారు డాక్టర్....

డాక్టరొచ్చేసరికే దుర్గస్థితి విషమించింది.... దానికి నిజంగానే గర్భసంచి తీసెయ్యాలని, లోపల దూడ బయటికి రావడం కష్టమనీ, ప్రొద్దుటే వస్తే తనేదైనా చేయగలిగేవాడనీ, చాలా లేటయిందనీ చెప్పి, ఆపరేషన్ చేసి గర్భసంచి తీసేసే ఏర్పాట్లు చేయడం మొదలెట్టాడు.

''ఒరేయ్, నువ్వు ఏ క్షణంలో ఆ డాక్టరుతో దాని గర్భసంచి తీసెయ్యాలనే దిక్కుమాలిన కూత కూశావో! పది కాలాలపాటు పది దూడల్ని వెయ్యాల్సిన దుర్గ యిట్లా అన్యాయం అయిపోయిందిరా'' అంటూ మా అత్తగారు ఏడ్చిపోయారు.

''నేనేటి సేసేది పెద్దమ్మగారూ! మీరు సెప్పమన్నది సెప్పాను.... మణుసుల్లాగే దానికీ పర్మనెంట్ ఫామిలీ ప్లానింగ్ అయిపోయింది'' అంటూ పక్కకి తిరిగి నవ్వాడు.